

הוכן ע"י כולל עיני הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

זבחים דף ט"ו ע"א

הולכה שלא ברגל [מקרב את הדם רק בידו או מתיזו], האם הוי הולכה לפסול במחשבת פסול?

בהולכה רבתי	בהולכה זוטרתית	
לבעל האיתמר בגמ'	הוי הולכה - ופסול	לרבנן: הוי הולכה - ופסול לר"ש: לא הוי הולכה - וכשר
למחכו עליה במערבא - לרב פפא ורב הונא	לרבנן: הוי הולכה - ופסול לר"ש: לא הוי הולכה - וכשר	גירסא א': לא הוי הולכה - וכשר ¹ גירסא ב': הוי הולכה - ופסול ²

הוליכו את הדם והחזירו באופנים דלהלן, מה הדין?

הוליכו זר והחזירו כהן, וחזר כהן והוליכו	הוליכו כהן והחזירו, וחזר והוליכו זר	
כשר	פסול ⁴	חד אמר ³
פסול	לרב שימי: כשר ⁵ לרבא: פסול ⁶	וחד אמר

זבחים דף ט"ו ע"א

המהלך עם הדם כדלהלן, וחשב מחשבה הפסולת, מה הדין?

בקבלו בחוץ והוליכו בפנים - הילוך שצריך	בקבלו בפנים והוציאו לחוץ - הילוך שאין צריך	הכניסו וחזר והוציאו וחזר והכניסו - וחשב	
מחשבה פוסלת	אין מחשבה פוסלת	לרבא: אין מחשבה פוסלת ⁷ לאבאי: מחשבה פוסלת ⁸	לרבי אלעזר
מחשבה פוסלת	אין מחשבה פוסלת	מחשבה פוסלת	לרבנן

¹ וביאר רש"י דמאן דגריס דלא פסלה ס"ל משום שאין עליה שם הולכה אלא כולה צורך זריקה, והוא לא היה בדעתו לחשוב על זריקה אלא על הולכה.

² והטעם שלגריסא זו לכו"ע פסול, משום שאת ההולכה הזו א"א לבטל ולכך גם ר"ש מודה בזה.

³ בגמ' מבואר שנחלקו בזה בני ר' חייא ור' ינאי.

⁴ ורב שימי ביאר הטעם, דמזה שהכשיר המ"ד הזה בהולך זר והחזיר כהן וחזר כהן והוליכו, חזינן שאזלינן בתר ההליכה האחרונה. וא"כ באופן הזה שההולכה הראשונה היתה ע"י כהן והשניה ע"י זר, יש לפסול, דאזלינן בתר האחרון ונעשה בפסול.

⁵ והטעם כנ"ל רק בהיפך, דס"ל למאן דפסל בהוליכו זר ראשון ואח"כ כהן, דאזלינן בתר הולכה קמייתא, וא"כ באופן זה שהוליכו כהן בקמייתא יש להכשיר.

⁶ ס"ל לרבא שהגם שס"ל לזה המ"ד דהולכה קמייתא עיקר, מ"מ כיון שנתרחק מהמזבח צריך לאמטויי בכשרות, ואם עשה את זה האמטויי זר - פסל. וראה בטבלא הבאה האם זה תלוי במחלוקת ר' אלעזר ורבנן.

⁷ ולשיטתו יש בהילוך ג' מחלות: ר' שמעון ס"ל שבכל הילוך אין מחשבה פוסלת - אפי' בהילוך שצריך. ולר"א בהילוך שצריך מחשבה פוסלת, אולם באמטויי [ר"ל שהוליכו בכשרות וחזרו והוציאו וחזרו והוליכו - ואז חשב] אין מחשבה פוסלת. ולת"ק גם באמטויי פוסלת.

⁸ ולשיטתו ת"ק ור"א לא נחלקו, ור"א בא לפרש את דברי ת"ק ולחלוק על אביו שאמר שאין מחשבה פוסלת בהולכה. וס"ל שבהולכה שצריך פוסלת מחשבה וכן באמטויי פוסלת.